

Về Bố, Gioan Trần Công Nghị

Từ năm 1968, thầy Trần Công Nghị đang du học tại Rôma đã nhận làm linh hướng và lo cho con, đường tu trì của con qua thầy bạn chung lớp, thầy Giuse Vũ Đức. Sau đó, thầy đã giao cho chú, thầy Trần Xuân Lãm, lo liên lạc với các dòng tu ở VN. Con biết mặt bố qua những hình ảnh bố gửi về từ Rôma. Con gọi cha Vũ Đức (Detroit), Tuyên úy quân đội VN và Hoa Kỳ là bác, và cha Trần Xuân Lãm (Toronto) là chú.

Hồi đó, Bố giới thiệu con cho dòng truyền giáo The Missionary Workers of the Immaculate Pháp, có soeur Marie dạy vật lý tại trường Marie de Curie tại Sài Gòn và có nhà hàng lớn L'eau Vive tại Dalat. Con đang tìm hiểu Ôn Gọi thì biến cố 1975 ập đến, đã làm thay đổi tất cả.

Năm 1985, gia đình con gặp lại Bố trên đất Mỹ khi Bố đang làm cha phó tại một giáo xứ thuộc địa phận Los Angeles. Từ đó, Bố con liên lạc thường xuyên hơn. Bố hiện diện trong những biến cố của gia đình con, Đám cưới của em con 1991, Tang lễ của mẹ con 1997, Michael Hồng Ân Eagle Scout và nhất là cháu Hồng Phúc được Bố bảo trợ vào học trong tiểu chủng viện Queen of Angles thuộc giáo phận Los Angeles (San Fernando Valley) khi Bố đang là Giáo Sư tại đây.

Ngày xưa, trước khi đi Rôma, Bố còn là một Trưởng Hướng Đạo kỳ cựu, đồng sáng lập Tráng Đoàn Tung Cánh và Liên Đoàn Hướng đạo Bình Lâm vùng Kiệm Tân, Long Khánh, cùng với cha Trần Minh Phú và Trưởng Nguyễn Vũ Trường, mà chồng con, thuở ấy, cũng là một Tráng sinh và là Trưởng đơn vị một Thiếu Đoàn nằm trong Liên Đoàn Bình Lâm của Bố. Rất thân.

Con rất xúc động vì Bố rất bận bịu chuyện nhà Chúa lại còn đi lo chuyện chùa cho con. Tưởng không thể đến, Bố đã sắp xếp các anh chị em linh tông và bạn hữu lo cho ngày 40 năm kỷ niệm thành hôn (2017) của chúng con. Nhưng cuối cùng, vào phút chót, Bố cũng đã thật bất ngờ xuất hiện. Ôi, vui mừng làm sao! Ngày ấy, Bố đã cho chúng con một bài giảng tuyệt vời và một kỷ niệm để nhớ mãi.

Bố là người hoạt động, đi khắp nơi, chăm bón, vun trồng hạt giống Đức Tin, đan kết những liên hệ ngoài xã hội, đạo cũng như đời, vui vẻ ân cần đến khắp mọi người. Tự lập và kín đáo về bản thân cũng như gia đình và ít khi phiền hà đến con cháu hoặc anh em.

Hôm qua, một ngày cuối tháng Tư, 2021,

Bố ra đi nhẹ nhàng và bình an.

Bố ơi, Bố đã ra đi thật rồi! Từ nay, sẽ không còn thấy được bóng dáng, nụ cười, tiếng nói ấy.

Quá ngỡ ngàng!!! Chúa ơi, Có mất mát, đau thương, ... Thật đấy!

Bố ơi! Cảm ơn về tình yêu, sự chăm sóc, nâng đỡ và những điều Bố đã làm cho gia đình chúng con. Thương nhớ Bố nhiều.

Chúa ơi! xin dâng lên nỗi mất mát người thân yêu này. Chúa biết đấy. Bất ngờ! Bỗng dưng! Ngỡ ngàng!... Bảy mươi sáu năm được làm người với năm mươi năm theo bước chân Giê su, đi gieo vãi khắp nơi để có được những đồng lúa trĩu hạt. Và hôm nay, thật bất ngờ, Chúa ạ, hạt lúa này bỗng dưng mục nát để được trở về bước vào Cõi Vĩnh Hằng, với Chúa. Hôm nay, Chúa đã gọi người con trai Gioan. Nguyện xin Chúa đoái thương đón nhận linh hồn Bố Gioan vào nước Tình Yêu và Bình An vĩnh cửu của Chúa, nơi Chúa hằng đang chờ cuộc gặp gỡ chan hòa Hạnh Phúc này. Amen.

Mai Jeannie Tuyết